

HOMAN

№ 96 (292) Hod III.

Wilnia. 6 śnieżnia 1918 h.

Cena 10 fen. (5 kap.)

TELEGRAMY.

LIBAWA. Anhlicki admirał, katory pryjechał siudy z 12 mlnanoscami, admowićsia pryniać niemieckich nacalnika.

LONDON. 4.XII. Bonar Loth u publicnej przemowie zajawił, što anhlicki urad damahajecca wydać niemieckaha imperatora, kab addać jako pad sud.

BERLIN. Z Ameryka nakazywajuc iskrowaj telehramaj z 29 listopada, što sajuznickija i amerykanskija wojski časowa zajmuć Berlin, kab spańniać tam čynnaści palicy.

ROTTERDAM. 4.XII. (W.T.B.) Llcjd Džordž na publicnym schodzie skazał, što kara dla Niemiecčyny budzie strašernaja i cłažešaja za ūsie dańniejšyja.

SPAA. 2.XII. (W.T.B.) Finansowaja komisija mirnaj konferencyi podpisała 1 śnieżnia umowu, pawodluh kat oraj niemiecki urad abiazywajecca nie pradawać ani zakładywać zahrańcaj abo u prywatnych asob u Niemiecčynie kazionnaje mieńnie. Pry rachunkach miż sajuznikami i Niemiecčynaj ustanowien hetki kurs hrošy: 1 marka = 1,25 franka.

AMSTERDAM. Francuskija hazety nakazywajuc:

Niašybkaža wydača niemcami zaleznađarožnych materyalaŭ adciahwaje mirnyja pierahawory, bo da wydać ūsiech žaleznađarožnych materyalaŭ,

pakazanych pry zamireńni, niemcaŭ nia pušćać na konferencyju.

WASYNGTON. 4.XII. (Reüter). Wilson u aŭtorak u wiečary wyjechał u Eüropu.

WASYNGTON (Reüter). 3.XII. Prezydent Wilson tłumaczył swoj projekt padaroży ū Eüropu hetak:

Pierahawory ab miry pačallisia z jaho, Wilsona. inicjatywy na asnowie apracowanych im 14 punktaŭ. Jasna, što pry ustanawieńni akančacielnaha mira sajuzniki choćuc karystacca jaho radami. Moralnyja intaresy Ameryki wymahajuc, kab pry podpisańni mira, jaki był jeju začaty, amerykanskija pryncypy prawodzilišia ū žyćcio i nie tłumaczylišia ū falšywym duchu.

BERLIN. 4.XII. Ludwighshafen i Kobleno ačyščany ad niemieckich wojsk i mohuc być addadzieny sajuznickim wojskam.

HAAGA. 4.XII. Niemiecki naše dnik podpisał adračeńnie ad nasledztwa imperatarskaj karony.

BERLIN. 5.XII. Prync Adalbert, treći syn niemieckaha imperatora, wypuścił zajawu, kažućy ū jej pamiz inšym:

„Suproć majho dziadźki, prynca Henryka, ja zajaŭlaju, što pryznaju istnućy urad i ablacuju paddzieržywać jaho ūslemi siłami“.

PRYMKENAU. 4.XII. Swagra imperatora Wilhelma, prync Ernst Giunter, zajawił na publicnym schodzie, što swaju zlamu jon hatoŭ addać pad socyjalnuju reformu. Užo 20 hatoŭ jon zmahajecca za 8-hadzinny raboćy dzień

— praŭda, z tym, kab rabotniki rabiłi za 8 hadzin hetulki, skolki raniej za 10.

BERLIN. 4.XII. (W.T.B.). Delehaty palkoŭ hwardyi pryniali rezalucyju ab pryznańni časowa uradu Eberta. Haze, jaki jany buduć paddzieržywać proci ūsiech napašćiaŭ, skul-by jany ni wychodzili.

KIELN. 4.XII. U naćy i ū dzień adbywalisia ciazkija razruchi i rabunki kramaŭ i wajennyh skladaŭ. U bitwach z palicyej zabity 4 asoby i mnoha ranienych. Pasažyrski i tawarny ruch naabapał Rejnu prypyniłisia.

BERLIN. 4.XII. Sproba rasiejskich bolszewikoŭ samawolna pasłać swaich delehataŭ na narađu niemieckich saŭdadckich rad 16 śnieżnia wyzwała ū centralnaj radzie uschodniaha frontu stanoŭćy adpor. Rasiejskija delehaty ni ū jakim zdareńni nia buduć prapušćany cierz uschodni front.

BERLIN (Uradowa). 4.XII. Spańniajućy kamitet. Na siahońniašnim zasiedańni byla pračytana telehrama saŭweckaha uradu ab žadańni paplaredzic usialakija styčki. Spańniajućy kamitet telehramaj jašče raz pradlażył rasiejskim delehatam pryniać učasćie ū konferencyi rabotnikaŭ i saŭdataŭ.

HELSINGFORS. Uradowa. Bolszewickija wojski prabawali zyjści na bierah na ūschodzie ad Wybarhu, ale

huli adbitu. Na fiolandskaj usehrodnaj hranicy zbiraŭcucca bolszewickija wojski. Časć ich pierajšia cierz hranicu, ale byla adbita.

U Finskim zaliwie znachodzico bolszewicki flot. Miż Helsingforsam Ryhaj znosiny spynieny.

WARŠAWA. 4.XII. U časie bytnaści tut Korfanta na jaho bylo зробlena pakušeńnie niejkim socyalistam. Apošniaha areštawali i na žadańnie hienerata Sosnoŭskaha addali ū jaho ruki.

ROTTERDAM. 3.XII. U nowaju anhlickuju niźniuju palatu ū pačatku 1919 hodu budzie padadzien projekt ab zabaronie čužyncam sialicca ū Anhlii. Pazwaleńnie budzie dawacca toľki ū paadzinokich prypadkach, kali emigrant dawiadzie, što jon palityčny oiezaniec u pryznanym sajuznikami značeńni.

WIENA. 4.XII. U Karlsburhu ūčora adbyłisia wialiki rumynski kongres, pryniaŭšy rezalucyju z žadańniem pryłučeńnia da Rumynii Siamihradził (Trantylwanii) i Banatu.

BERLIN. 4.XII. Enwer-paša zajawił, što jon jedzie na Kaŭkaz pracawać dzieła adbudowy niezaležnaj Osmanskaj dziaržawy.

KOPENHAGA. 3.XII. Danski karol podpisał danska-Islandzkuju umowu. U stalicy Islandyi Rejkjawiuku abwieščana niezaležnaść i wywiešan isiandzki flah.

I. Sierbaŭ.

Ab bielaruskaj narodnaj pieśni.

(Hladzi «Homan» № 94).

Nia staŭ konika
Prostaha,
Nie tapčy botaŭ
Skačućy,
Nia ūroń šapački
Kluniaŭšyś,
Nie satry chu. tački
Uciraŭšyś!
Synok matački
Nia słuhaŭ.
Stawiŭ konika,
Nia putaŭ.
Staptaŭ bociki
Skakaŭšy,
Zhubiŭ šapačku
Klaniaŭšyś,
Šcior-žmialč chustačku
Uciraŭšyś,
K ciešćy pryjechaŭ
Walaŭšyś!... *)

Na paradworku ū čašcia swaci dalej pajuć

Pryjechaŭ patwor
K šciu na dwor.
Kniahinia kaža:
Sokał moj!
Witajecie jaho
Witajcie,
Pytajcie ū jaho —
Pytajcie.
Čhto jaho kudry

*) Kulšyćy.

Rasčasaŭ,
Čhto ū darožačcu
Wypraŭlaŭ?
— Časała maci
U subotu,
Dy pakinuŭšy
Rabotu.
U darohu synka
Pasała,
U warotach jarnu
Kazała:
Jedź-ža, synoček,
U darohu,
Prywiazj ty mnie
Paluhu! *)

Kupla maladoj. Ciešča razuwajecca i siadaje na prypečku, a zlać kuplaje ū jaje dačku swaju kniahiniu, podnoslaćy nowyja lapci zaboram i płaćiaćy niekalki manet. Malodšy brat, dzieržaćy daŭhuju lučynku, pradaje swaju siastrukniahiniu i rasplataje joj kasu. Padružki pajuć z pajaždžankami swatom našmiesliwyja pieśni:

Oj, swat na paroh lezie,
U piečku paziraje:
— Ci wialiki harščok kašy
Budzie stamji našaj?
Ažo ū piećy prosa —
Hladziać swaty kosa.
A druhj kaža: maŭćy —
Zastawiać nas toŭćy,
Drowy i wadu nasić,
Łožki i harški myć.
Tady treci spužaŭsia —
Pad laŭku schawaŭsia! *)

Ale i pajaždžanki nie darowawajuć:

Padniawiešnicy našy
K ścianie pryłahajuc,
Kłapoŭ wybirauc,
Padniawiešnicy — niemy,
Hreckuju muku jeli.

*) Kulšyćy.

Hreckaja muka sopka —
Pierasteła im hlotka.
A ū bolšaj družki
Hrudzi pa kadušcy.
Sama lupawoka,
Chodzie krywabokal... *)

Maładyja abehodzjać rodnych i razwatawajuca z imi, a družki ūračysta pajuć:

Staŭ, maja mamačka,
U parozie,
Siaŭni ja ū ciabie
U darozie,
Staŭ, maja mamačka,
Blizienka —
Ukianiuś table
Nizienka.
Koskami zlamielku
Ušćialu,
Šlozkami nožački
Abliju! *)

* * *
Zahrabaj, maci, žar,
Zahrabaj:
Budzie table dačuški
Siłna žal.
Zahrabaj, mamačka,
Uwieś popieł:
My twaju dačušku
Uchopim! *)

* * *
La warot biaroza
Stajala,
La dwara kniahinia
Žjaždžala.
Sarwali z biarozy
Wiarchušku.
— Stoj, maja biaroza,
Biaz wierchu.
Žywi, maja mamačka,
Biaz mlanie,

*) Kulšyćy.

Hramata Rady Biełaruskaj Narodnaj Respubliki.

Narodzie Biełaruski i usie narody Biełaruskaj ziamli

Sluchaj hołasu twaich pradstaŭnikoŭ, što pracujuć twaim imianem i dzieła twajho sčaćsia.

Šmat sotniaŭ hadoŭ panawali na Biełarusi čužynoŭ, a pracowny narod naš hibieŭ u źdaleku, niawoli i ciemnacie. Beskaničnyja wojny paliwali našuju staronku rekami krywi, a zwadki miż narodami i wierami ŭ samoj Biełarusi atručawali duch narodny, niščyli ŭsie zdabytki kultury i nie dawali twarycca nowym. Až zrazumieli ŭrešcie lepšyja syny Biełarusi, što pryčyna ŭsieh niščaćsiaŭ — beta palityčny zaniapad narodu Biełaruskaha, jaho niawola i pakora, i pračołasili jany na ŭsiu Biełarus, što pawinien ustać Biełaruski narod, skinuć puty niawoli i z parabka haspadarom zrabicca na swajoj ziamli.

Razyžoŭsia hołas hety pa Biełarusi, i abudziłsia Narod. I na wialiki ŭsienarodny schod, jaki adbyłsia u śniežni miesiacy 1917 h. u Miensku i nazywajecca Usiebiełaruskim Žjezd, pryšlaŭ Narod Biełaruski kala dźwioch tysiać čaławiek swaich lepšych pradstaŭnikoŭ z usich častak, usich walaściej, usich zakutkaŭ Biełaruskaj Ziamli. Nie zbajaŭšysia ciomnych siłaŭ, što tady panawali na Biełarusi, pierad nawiedziemyi kulamlotami i nawisłymi štychami skazaŭ Žjezd wolu Narodu Biełaruskaha ab jaho budućynie. Narod Biełaruski wyrakajecca swajch niaprošanych apiakunoŭ. Jon ustanawiaje na swajoj ziamli Demakratyčnuju Respubliku i choća pramaŭlać na sušwietnym mirawym kanhresie wusnani swaich ułaŭnych pradstaŭnikoŭ. Jon tworyć wojska dla abarony swajho prawa i daručaje ŭładę ŭ Biełarusi wybranaj na žjeździe Radzie i jaje Spaŭniajućamu Kamitetu.

Pany komisary razahnali Usiebiełaruski Zjezd i šukali sposabu zniščyć Radu Žjezd. Dy nie ŭdałasia heta im. Pašla ich niaha ŭcioku z Miensku ŭładę pierajšla da Spaŭniajućaha Kamitetu Rady Žjezd, i toj stwaryŭ tady pieršaje Ministerstwa Biełaruskaje—Narodny Sekretaryjat, a tak sama pačaŭ twaryć biełaruskaje Narodnaje wojska.

Pašla wiakoŭ niawoli iznoŭ zapanawaŭ na swajoj ziamli Biełaruski Narod. Ale niadoŭhaje było hetaje panawaŭnie. Cieraz try dni pryjšli ŭ Miensk wojski niemieckaha imperatara. Jany gwałtam adabrali ad Narodnaha Sekretaryjatu ŭładę i spyniali jaho rabotu. Patajemna musli pašla taho žbiracca Biełaruski Urad, chawajučysia ad niemieckich žandaroŭ, ale ni na minutu nie zabywaŭsia jon ab wialikich abawiazkach, na jaho Narodam uzłożanych. 9 sakawika 1918 h. Spaŭniajućy Kamitet Rady Žjezd wydaŭ Ustaŭnuju Hramatu, jakaja tłumaczyła tyja prawy pracownaha narodu, što wydaŭ Usiebiełaruski Zjezd. A 25 sakawika jon, zlučyŭšysia z pradstaŭnikami Ziemstwaŭ i Haradoŭ i ŭtwaryŭšy razam Radu Biełaruskaj Narodnaj Respubliki, abwieściŭ Biełarus niezaležnaj i wolnaj Dzieržawaju, kab nie dazwolić da lej, čužynom kamandawać Biełaruskim Narodam, razrywać jaho na častki, dy handlawać Biełarusiu na sušwietnym rynku. Tak byli skinuty z Biełaruskaha Narodu apošnja puty niawoli, jakija cisnuli jaho praz wiaki.

Išoŭ čas, ale nie zmiənšaŭsia ucisk niemieckaha imperatarskaha Uradu. Z usiaho kraju nadychodzili da Rady Biełaruskaj Narodnaj Respubliki skarhi i protesty proci hetaha ŭcioku, a Rada ničoŭha nie mahła zrabieć, bo jašče nie pašpieŭ sabrać Biełaruski Narod siły swaje i mocnym plačom padpierci swaju Radu. Nia majućy siły, Rada Respubliki nadziejałasia choć swajuju pakoraju zmiłhčyć ciažkoje pałažeŭnie Biełarusi. Jana niekalki ra-

28.11 1918.

m. Miensk.

zoŭ zwiaročawajasia da niemieckaha ŭradu, prosiacy, kab toj przyz ad Biełaruski Narod wolnym i niezaležnym i daŭnjajamu mahčymašć samomu ŭpraŭlać swajuju ziamloju. Niemiecki ŭrad kožny raz adkazywaŭ admoŭna.

Tym časam u Niemieččynie stałasia rewalucyja i niemieckaje wojska nia choća bolš astawacca ŭ našaj ziamli, z jakoj hetak niesprawadliwa zrabili jaho daŭniejšy imperatarski ŭrad. Biełarus iznoŭ astajecca wolnaj i jaje ŭrad maje abwieścić wybary da Biełaruskaha Ustanowčaha Sojmu, jeki ŭswaim hołasam umacuje prawy narodu i ustanowić dzieržaŭny ład Biełarusi. Ale choć šmat zmiənili rewalucyja, dy nie zmiənili jana nieščaśliwaj doli Biełaruskaj. Nia choć paŭniechaŭšysia u naš kraj čužyncoŭ wypuskać sa swaich ruk lejcaŭ, u jakich trymaŭ dahetul Biełaruski Narod. U Miensku, u Kijewie razam z našymi adstupnikami jany tworaŭ falšywyja ŭrady i kryčaŭ ab swaim prawie na panawaŭnie nad Biełaruskim Narodam, ab tym, što Biełarus nijak nia moža być wolnaj, a pawinna kanična iści ŭznoŭ u jarmo. Pry hetym jany nie škadujuć wydumak kab ačarnić Radu Respubliki i słowami swajmi apahanie jaje pracu. Usia meta hetych ludziej paswaryć biełarusi miż saboju, a pašla, abiažsiliŭšy ich, addać u daŭniejšuju — niawolupad panawaŭnie nowaha cara i jaho čynoŭnikaŭ.

Rada Respubliki adnak wleŭo u świetly i zdarowy rozum narodu Biełaruskaha i usich demakratyčnych narodaŭ Biełarusi, jakija nie daŭeć slabie ašukać chitrym woraham Respubliki. Jana wiadzie dalej swaju pracu, a dla spaŭnieŭnia swaich zahadaŭ jana ŭstanawila nowy skład Rady Biełaruskich Narodnych Ministraŭ, jaki pawinien wywieści Biełarus na świetly lepšy ślach, abaranić praŭdziwuju jaje niezaležnaść i dać pracownamu mała-ziamielnaju narodu ziamlu, a rabotnikom dahadniejšyja warunki pracy i sklikać Ustaŭnućy Sojm Biełaruskaj Narodnaj Respubliki.

Pierad świtaŭniem nowaha dnia, jaki sulić našaj Bačkaŭščy nie kulturny roskwit i dzieržaŭnuju niezaležnaść, pawinny abudzicca ŭsie żywyja demakratyčnyja siły Biełarusi. Usie, chto choća bačyć swaju mnohapakutnuju Bačkaŭščynu — Biełarus wolnaj, bahataj i sčaćsiawaj, usie, chto choća, kab pracowny narod Biełarusi nia znaŭ balej ździeku nad saboju i niawoli, niachaj usiudy zlučajuć swaje siły, stwarsajućy na miascoch Biełaruskija Rady i zwiazujućy ich z Radaju Respubliki. Tolki im, hetym arhanizacyjam pracownaha Narodu Biełarusi, należyć ciapier, da sazywu Ustaŭnowčaha Sojmu, ŭładę na miascoch, a nia Ziemstwu, nia čynoŭnikom, nia ŭsiakim samazwancam i čužynom. Tolki na ich pawinien apiracca Biełaruski Narodny Urad u swajoj čynnaści. Sam narod, abudžany rewalucyjai, niachaj baronić swaju wolu i niezaležnaść, prawa na swaju rodnuju ziamlu i miasca na świecie siarod usich Narodaŭ.

Čuwajcie hramadzianie Biełaruskaj Narodnaj Respubliki! Nadychodzie hadzina apošniaha sudu nad narodami. Niachaj-ža nie pahaŭnie ŭ sercach wašych żywy ahoŭ zamiławaŭnia da woli i ahuina-hramadzkaŭha sčaćsia.

Niachaj żywie niezaležnaja Biełaruskaja Narodnaja Respublika!

Niachaj żywie pracowny narod Biełarusi i solidarnaść wolnych narodaŭ!

Niachaj rastuć Biełaruskija sialanskija i rabotnickija Rady pa ŭsioj Biełarusi!

Rada Biełaruskaj Narodnaj Respubliki.

